

før, da jeg havde Ordet, at man ved Indførelsen af den indbyrdes Undervisning affskaffede endeel Sag, som før vare selvstændige Læregjenstande i Seminariet; den høitærede Minister bemærkede, at det var aldeles ikke paa Grund af den indbyrdes Undervisnings Indførelse, at dette skete; det kan nu gjerne være, at det skete af ganske andre Grunde, men jeg skal blot retfærdiggjøre mit Udsagn derved, at den selv samme Placat, som siger, at herefter skulle følgende Læregjenstande ikke finde Sted i Seminariet, umiddelbart tilføjer: hvorimod der skal indføres den indbyrdes Undervisning. Dette hænger saa nøje sammen, at det udtales i een og samme Passus. — Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har bemærket, at hvis en anden Seminarielærer skulde komme til et andet System, eller til et andet Tale osv., saa kom man derved i Forlegenhed. Jeg skal dertil bemærke, at det System, som her er omtalt, er et ganske almindeligt Princip ved Examen, og det kan Ingen lettelig falde paa at forandre. Det, han maaskee kunde ønske at forandre, er, om der skulde flere eller færre Points til en Hovedcharacter; men selve Systemet er et ganske almindeligt Hovedprincip, som ogsaa nu følges ved Seminarierne. Det gaaer nemlig ud fra den Grundsætning, at 2 høiere og 1 lavere Character skulde svare til tre mellemliggende, saaledes at naar Cens. C., har 2 „Udmærketgodt“ og 1 „Godt“, saa er dette det samme som 3 „Megetgodt“. Man følger ogsaa det samme Princip ved de lærde Skoler. Naar vi overlade hele Seminarietvæsenet til Communen, ja, saa er det en ganske anden Sag, saa falder denne Bestemmelse tilligemed alle andre Lovbestemmelser om det samme Forhold.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) bemærkede, at man ved de lærde Skoler ogsaa saaledes havde Undervisning i Sag, der ikke have Indflydelse paa Hovedcharacteren. Ved de lærde Skoler faae jo Eleverne egentlig ikke nogen Hovedcharacter, og der er en væsentlig Forskel imellem den Character, hvormed En dimitteres fra de lærde Skoler, og den Examenscharacter, der medfører bestemte Rettigheder og Afgang

til Embeder. Han bemærkede ogsaa, at det aldeles ikke havde nogen skadelig Indflydelse paa en Seminarist, at han lærte Noget, som ikke var befalet ham, eller som han ikke fik en Hovedcharacter for. Dette er vistnok fuldkommen rigtigt, men hvis det Mødsatte, at han forsømmer at lære det, som er nødvendigt for ham og for hans fremtidige Gjerning, efter den høitærede Talers Mening heller ikke betyder Noget, saa er jeg af en fra hans ganske afvigende Mening. Den ærede Tale omtalte ogsaa, hvor vanskeligt det var at faae indført Undervisning i Naturvidenskaber; men her er ikke Tale om at faae denne Undervisning indført; her er Tale om, at de Sag, der ere selvstændige, regelmæssige og befalede Undervisningsfag, blive stillede saavel i Overeensstemmelse med deres Betydning som i Eghed med andre Sag; det er det, hvormed der her fornemmeligt er Tale. Angaaende Vanskeligheden af at undervise i adskillige af disse Discipliner, da kender jeg den meget godt, men den svinder aldeles ikke derved, at Alt bliver staaende ved det Gamle, hvortil den meget vilde formindskes, naar der skete nogen Forandring. Jeg kan ikke erkende det Urigtige i, at et saadant Emne bliver behandlet ved et Lovforslag, og jeg kan derfor heller ikke bekvemme mig til at tage det tilbage; jeg haaber ogsaa, at Fleertallet af det ærede Thing vil heri være enig med mig. — Naar der bliver nedsat et Udvalg til at behandle det, saa kan jeg ikke indsee, hvorfor denne Gjenstand ikke ligesaavel kan behandles her i Thinget, som saa mange andre Gjenstande, hvorom flere Medlemmer ikke altid have den meest specielle Kundskab.

Frolund: Jeg kan heller ikke tilkæde Thinget at gaae ind paa dette Forslag. Der er talt endeel om og imod Sagen, og hvad der er sagt imod den, er jeg enig i, men der er dog et Par Bemærkninger, som jeg vil tillade mig at fremsætte. Min Hovedtanke mod dette Forslag er, at det virkelig er altfor seminaristisk, det characteriserer Seminarierne; det er nemlig en Anke, som har været reist mod Seminarierne fra den første Tid af og reises endnu den Dag idag, at man sædvanlig der lægger Bind paa en heel Mængde Ting og